

Verificatie van duurzaamheid van bosbiomassa: analyse van IEA Bioenergy Task 45

22 juli 2023

In mei 2023 publiceerd IEA Bioenergy Task 45 een analyse over de verschillende certificatiesystemen van bosbiomassa.

De wereldwijde vraag naar biogebaseerde producten en bio-energie neemt voortdurend toe. Een van de gevolgen van deze toegenomen vraag is de ontwikkeling van een breed scala aan duurzaamheidscertificeringsprogramma's en -labels, gericht op het controleren van de naleving van duurzaamheidseisen in biogebaseerde waardeketens voor bio-energie en biogebaseerde producten. Om een beter inzicht te krijgen in de methodologische verschillen tussen de bestaande benaderingen om naleving van de duurzaamheidsvereisten aan te tonen, heeft dit project - uitgevoerd in het kader van IEA Bioenergy Task 45 (klimaat en duurzaamheid) - een aantal bestaande certificeringsregelingen en de kaders die zij hanteren voor naleving en verificatie geanalyseerd.

[Link naar het volledige rapport.](#)

Belangrijkste conclusies op een rij:

Duurzaamheidscertificering is een instrument dat kan worden gebruikt als ondersteuning en stimulering van processen om hogere duurzaamheidsniveaus te bereiken in biomassatoeleveringsketens. Het wordt al gebruikt sinds de jaren 1990 en is meestal vrijwillig en marktgestuurd. Het is op zichzelf echter niet voldoende om duurzaamheid te garanderen en dient te worden gebruikt als onderdeel van een algemeen duurzaamheidsbeleidkader.

Certificeringssystemen worden gebruikt om duurzaamheidsrisico's die gepaard gaan met de productie, het verhandelen en het gebruik van biomassa-bronnen te identificeren en te verminderen. De opzet en werking van deze systemen worden beïnvloed door een reeks factoren, waaronder de verwachtingen van belanghebbenden, de marktvraag, beleidsvereisten en de dynamiek van hun interne processen. Deze factoren kunnen leiden tot potentiële compromissen tussen de verwachte duurzaamheidseffecten, efficiëntie en toepasbaarheid van een systeem, alsook de kosten, de acceptatie en de complexiteit van een systeem. Als het markt- en beleidskader niet goed wordt beheerd, bestaat het risico dat complexere en ambitieuzere

systemen met hogere zekerheidsniveaus worden vervangen door minder ambitieuze systemen met lagere zekerheidsniveaus. Het is de verantwoordelijkheid van beleidsmakers en de sector om deze neerwaartse spiraal te voorkomen, aangezien dit kan leiden tot een verlies aan vertrouwen en reputatie voor het waarborgen van de duurzaamheid van een sector.

Risicobeoordelingsprocessen zijn sleutelementen in de ontwikkeling en toepassing van certificeringsschema's, die in de loop van de tijd kunnen veranderen als gevolg van aspecten zoals veranderende waarden en percepties van belanghebbenden. Criteria en procedures voor het definiëren van risicobeoordelingen in certificering moeten consistent en transparant zijn en voldoen aan bepaalde goede praktijken om geloofwaardigheid te garanderen. Een verdere harmonisatie van methodologieën en benaderingen voor de evaluatie van criteria kan helpen om de vergelijkbaarheid tussen regelingen te vergroten.